

รายงาน

การเดินทางไปศึกษาดูงาน

ของคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

สภาผู้แทนราษฎร

ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐออสเตรเลีย

ระหว่างวันจันทร์ที่ ๑๔ - วันจันทร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

**รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงาน
ของคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
ระหว่างวันจันทร์ที่ ๑๔ – วันจันทร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒
ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐออสเตรีย**

ด้วยคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปศึกษาดูงานและหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ณ สมาพันธรัฐสวิสและสาธารณรัฐออสเตรีย ระหว่างวันจันทร์ที่ ๑๔ – วันจันทร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และแนวทางการเดินทางศึกษาดูงาน ดังนี้

๑. แผนงานโครงการศึกษาดูงาน สมาพันธรัฐสวิสและสาธารณรัฐออสเตรีย ระหว่างวันจันทร์ที่ ๑๔ – วันจันทร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ เพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับสมาพันธรัฐสวิสและสาธารณรัฐออสเตรีย และศึกษาหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งจะนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสม

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อศึกษาดูงาน เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการกำหนดนโยบายและกฎหมายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๒ เพื่อศึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบและมาตรการทางกฎหมาย

๒.๓ เพื่อกระชับความสัมพันธ์และส่งเสริมมิตรภาพระหว่างคณะกรรมการของรัฐสภาไทยและหน่วยงานของสมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐออสเตรีย

เป้าหมาย

คณะกรรมการมีเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ตามกำหนดการ ดังต่อไปนี้

วันอังคารที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

ศึกษาดูงานและหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ณ กระทรวงการต่างประเทศ กรุงเบิร์น สมาพันธรัฐสวิส

วันศุกร์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

ศึกษาดูงานและหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ณ รัฐสภาสาธารณรัฐออสเตรีย กรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย

๓. บุคคลที่เข้าพบปะหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

๓.๑ คณะผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์
สมาพันธ์รัฐสวิส

๓.๒ คณะผู้บริหารระดับสูงของรัฐสภาสาธารณรัฐออสเตรเลีย

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงานมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพ
การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในประเทศให้เกิดประสิทธิภาพ
สูงสุด

รายชื่อคณะเดินทางของคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
ในการเดินทางไปศึกษาดูงานและหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติ
มิชอบ ณ สมาพันธ์รัฐสวิส และสาธารณรัฐออสเตรเลีย ดังนี้

๑. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายสุพล ฟองงาม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔. นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๕. นายชัยน วิพรหมชัย	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์ะ	โฆษกคณะกรรมการ
๗. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	กรรมการ
๙. นายทศพล เฟ็งส้ม	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นางสาวกอบบุญ แก้วเกิดเคน	เลขานุการคณะเดินทาง
๑๑. นางสาวสมควร สิงห์ตุ้ย	ผู้ช่วยเลขานุการคณะเดินทาง
๑๒. นางสาวพาชื่น จันทร์พิทักษ์	ผู้ติดตาม นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์
๑๓. นางรำพูด ตันติวณิชชานนท์	ผู้ติดตาม นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์
๑๔. นางภัทรมน เฟ็งส้ม	ผู้ติดตาม นายทศพล เฟ็งส้ม

ผลจากการศึกษาดูงาน

ข้อมูลทั่วไปของสมาพันธรัฐสวิส

ระบบการปกครองของสมาพันธรัฐสวิส มีการปกครองแบบประชาธิปไตย ในรูปของสมาพันธรัฐ (confederation) ประกอบด้วย มณฑล (Canton) ๒๓ มณฑล ในจำนวนนี้ ๓ มณฑล ถูกแบ่งออกเป็น กึ่งมณฑล (half-canton) ๖ แห่ง ซึ่งมีอำนาจบริหารภายในของแต่ละมณฑล อำนาจบริหารส่วนกลางจะอยู่ที่ คณะมนตรีแห่งสมาพันธรัฐ (Federal council) เทียบเท่ากับคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วยสมาชิกที่เรียกว่า มন্ত্রীแห่งสมาพันธรัฐ (Federal Councillor) ๗ คน มีวาระในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และใน ๗ คน จะผลัดกัน เป็นประธานาธิบดีคนละ ๑ ปี

รูปแบบรัฐสภา ในการปกครองส่วนกลาง มีรัฐสภาแห่งสมาพันธรัฐ (Federal Assembly) ประกอบด้วย ๒ สภา ได้แก่ สภาแห่งชาติ (National Council) และสภาแห่งรัฐ (Council of States) สมาชิกสภาแห่งชาติมี ๒๐๐ คน ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน สมาชิกสภาแห่งรัฐมี ๔๖ คน ได้รับเลือกตั้ง มณฑลละ ๒ คน จาก ๒๐ มณฑล และ ๑ คน จากกึ่งมณฑล ๖ แห่ง สมาชิกทั้งสองสภาอยู่ในตำแหน่ง วาระละ ๔ ปี

ระบบการเมืองการปกครอง นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๔๘ สมาพันธรัฐสวิสได้เริ่มใช้ระบบการปกครอง ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา แต่มีลักษณะการรวมตัวของ Canton ต่าง ๆ อยู่ภายใต้รัฐบาลกลาง เรียกว่า สมาพันธรัฐ (Confederation) แต่ละ Canton มีรัฐธรรมนูญและ Cantonal Government ของตนเองโดยมีอิสระ จากการบริหารราชการของส่วนกลาง อำนาจนิติบัญญัติของสมาพันธรัฐ อยู่ที่รัฐสภาแห่งสมาพันธรัฐ (Federal Assembly) ซึ่งประกอบด้วยสภาแห่งชาติ (National Council) และสภาแห่งรัฐ (Council of States) ทั้งสองสภามีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกัน แต่ละ Canton จะมีจำนวนผู้แทนของตนมากน้อยตามจำนวนประชากร (๑:๓๔,๐๐๐) แต่อย่างน้อยที่สุด แต่ละ Canton จะมีผู้แทน ๑ คน การดำเนินงานที่สำคัญของรัฐสภาแห่ง สมาพันธรัฐ กระทำผ่าน standing committees ด้านต่าง ๆ อาทิ การคลัง การต่างประเทศ เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ และการวิจัย การทหาร สุขภาพและสิ่งแวดล้อม การคมนาคม พลังงาน ฯลฯ

การบริหารราชการส่วนกลาง

การบริหารราชการส่วนกลาง อำนาจบริหารจะอยู่ที่คณะรัฐมนตรีเรียกว่า the Federal Council ซึ่งมีสมาชิกเรียกว่า Federal Councillor (มนตรีแห่งสมาพันธรัฐ) มีทั้งหมด ๗ คน ทำหน้าที่ควบคุม บริหารงานในหน่วยงานระดับกระทรวง ๗ แห่ง รัฐสภาแห่งสมาพันธรัฐ เป็นผู้เลือกมนตรีแห่งสมาพันธรัฐ มีวาระดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และในจำนวนมนตรีแห่งสมาพันธรัฐ ทั้ง ๗ คน จะได้รับเลือกจากรัฐสภาแห่ง สมาพันธรัฐ ผลัดเปลี่ยนกันครั้งละหนึ่งคน เพื่อดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๑ ปี นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๕๕ เป็นต้นมา สมาพันธรัฐสวิสได้ปกครองและบริหาร โดยพรรคการเมืองหลัก ๔ พรรค ได้แก่ พรรค Radical Democratic (RDP) พรรค Social Democratic Party (SDP) พรรค Christian Democratic People's Party (CDP) พรรค Swiss People's Party (SVP) ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติว่า

แต่ละพรรคจะได้รับจัดสรรตำแหน่งมนตรีของสมาพันธ์ฯ พรรคละ ๒ คน ยกเว้น Swiss People's Party ได้ ๑ คน นอกจากนั้น ผู้จะดำรงตำแหน่งมนตรีแห่งสมาพันธ์ฯ จะมาจาก Canton เดียวกันเกิน ๑ คน ไม่ได้ และเป็นธรรมเนียมว่าจะต้องมีผู้แทนจาก ๓ Canton หลัก ได้แก่ Zurich, Berne และ Vaud แห่งละ ๑ คน ลักษณะพิเศษของระบบประชาธิปไตยแบบสวิส คือ อำนาจสูงสุดในทางนิติบัญญัติมีได้อยู่ที่สภา แต่อยู่ที่ประชาชนโดยตรง เพราะตามรัฐธรรมนูญประชาชนมีสิทธิในการออกเสียงประชามติ (referendum) และการริเริ่ม (initiative) กล่าวคือ กฎหมายทุกฉบับที่ผ่านสภาแห่งสมาพันธ์ฯ แล้ว จะยังไม่มีผลบังคับใช้ เป็นกฎหมาย จะต้องรอให้ครบ ๙๐ วันเสียก่อน ในระหว่างนั้นประชาชนจะมีสิทธิคัดค้าน โดยจะต้องเข้าชื่อร่วมกันไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน เพื่อให้มีการจัด referendum ส่วนอำนาจในการริเริ่มของประชาชนจะสามารถใช้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยประชาชนต้องเข้าชื่อร่วมกันไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน เพื่อให้ประชาชนทั้งประเทศลงประชามติด้านอำนาจตุลาการ ศาลชั้นต้นและศาลชั้นกลางจะเป็นศาลของมณฑล โดยใช้กฎหมายสมาพันธ์ฯ ร่วมด้วย และประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งผู้พิพากษาโดยตรง แม้แต่ผู้พิพากษาศมทบก็อาจเป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่ได้รับเลือกจากคนในท้องถิ่น ส่วนศาลฎีกาแห่งสมาพันธ์ฯ (Federal Supreme Court) มีที่ตั้งอยู่ที่เมืองโลซานน์ เพื่อเน้นการแบ่งแยกอำนาจจากรัฐบาลกลางที่กรุงเบิร์น ศาลฎีกาเป็นทั้งศาลแพ่งและศาลอาญา ประกอบด้วยผู้พิพากษาประมาณ ๓๐ คน ที่ได้รับเลือกตั้งจากรัฐสภาแห่งสมาพันธ์ฯ

ข้อมูลทั่วไปของสาธารณรัฐออสเตรีย

การเมืองการปกครองออสเตรียปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีรัฐสภา มีประธานาธิบดีเป็นประมุข รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร ประธานาธิบดีได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๖ ปี และอาจดำรงตำแหน่งต่ออีกวาระ ประธานาธิบดีแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากหัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงข้างมากในสภาเพื่อทำหน้าที่บริหารประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี รัฐสภาประกอบด้วยสภาล่าง (Nationalsrat) มีสมาชิก ๑๘๓ คน ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนทุก ๔ ปี และสภาสูง (Bundesrat) มีสมาชิก ๖๔ คน ได้รับเลือกตั้งจากสภาจังหวัด (Provincial Diet)

ออสเตรียแบ่งเขตการปกครองเป็น ๙ จังหวัด (federal province) ได้แก่ Lower Austria, Upper Austria, Salzburg, Styria, Carinthia, Tirol, Vorarlberg, Burgenland และ Vienna ซึ่งมีสถานะเป็นมหานคร แต่ละจังหวัดมีอำนาจปกครองเป็นอิสระยกเว้นการต่างประเทศและการป้องกันประเทศ แต่ละจังหวัดมี Governor ซึ่งได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร

ออสเตรียเป็นประเทศสหพันธรัฐที่ประกอบด้วย ๙ รัฐ (states - Bundesländer) รัฐเหล่านี้แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็นเขต (districts - Bezirke) และ นคร (cities - Statutarstädte) ซึ่งในเขตแต่ละแห่งยังแบ่งออกเป็นเทศบาล (municipalities - Gemeinden)

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ EBRD, EU, FAO, IAEA, IBRD, ILO, IMF, Interpol, NAM (guest), OECD, OSCE, UN, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, WEU (observer), WHO, WTO, Wto (World Tourism Organisation)

ผลการศึกษาดูงานและหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพุดติมิชอบ ณ สมาพันธรัฐสวิส

วันอังคารที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงานและหารือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพุดติมิชอบ ณ รัฐสภาสมาพันธรัฐสวิส การศึกษาดูงานในครั้งนี้ใช้ห้องประชุมภายในอาคารรัฐสภาสมาพันธรัฐสวิส ซึ่งอาคารรัฐสภาสมาพันธรัฐสวิสเป็นที่ทำการของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์ สมาพันธรัฐสวิส โดยได้มีผู้แทนฝ่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพุดติมิชอบของกระทรวงการต่างประเทศร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ จำนวน ๔ คน ดังรายชื่อต่อไปนี้ ให้การต้อนรับ ร่วมหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

๑. Mr. Lukas Siegenthaler, Head of International Investment and Multinational Enterprises Unit, State Secretariat for Economic Affairs FDEA

๒. Mrs. Sabine Jaag, International Investment and Multinational Enterprises, State Secretariat for Economic Affairs, Federal Department of Economic Affairs FDEA

๓. Miss. Fabienne Aemisegger, Economic Affairs Officer, Directorate of Political Affairs, Federal Department of Foreign Affairs FDFA

๔. Mrs. Catherine Kellerer, Deputy Head of Division Asia-Oceania (in charge of the bilateral economic relations with ASEAN countries/Singapore, Vietnam, Thailand + Cambodia, Laos, State Secretariat for Economic Affairs, Federal Department of Economic Affairs FDEA)

ผู้แทนของทั้ง ๒ กระทรวงได้สรุปสาระสำคัญจากประเด็นหารือของทั้ง ๒ หน่วยงานว่าการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันนั้น ทางสมาพันธรัฐสวิสดูแลปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและปัญหาที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศ

เหตุผลที่ต้องมีการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน

- การคอร์รัปชันทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศประสบปัญหา เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศ
- การคอร์รัปชันทำให้เกิดปัญหาด้านสังคม และการเมือง
- การคอร์รัปชันทำให้เกิดปัญหาด้านการดำเนินธุรกิจของเอกชน ขาดความน่าเชื่อถือ และไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ (black list)

ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ (Corruption Perceptions Index ๒๐๐๙)

CPI (Corruption Perceptions Index) คือดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ ๐ (คอร์รัปชันมากที่สุด) – ๑๐ (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระนานาชาติที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อณรงค์แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและมีเครือข่ายใน ๑๒๐ ประเทศทั่วโลก ได้จัดอันดับจากประเทศต่าง ๆ จำนวน ๑๘๐ ประเทศ โดยสมาพันธ์รัฐวิศ ได้ ๕.๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๕ ส่วนประเทศไทยได้ ๓.๔ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๔

ระดับของการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน

สมัยก่อนระดับของการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันจำกัดอยู่เพียงภายในประเทศ แต่ปัจจุบันมีตัวเงินที่ได้มาจากการคอร์รัปชันที่ส่งจากต่างประเทศ จึงต้องป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันระดับระหว่างประเทศด้วย เช่น เงินสินบน และการฟอกเงิน เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นเงินที่ผิดกฎหมายทั้งสิ้น

ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน

- OECD Convention (๑๙๙๕)
- Council of Europe, GRECO (๑๙๙๕)
- UN Convention, UNCAC (๒๐๐๓)

องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development หรือ OECD)

๑. ความเป็นมา

๑.๑ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา Organization for Economic Co-operation and Development หรือ OECD จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ โดยพัฒนามาจาก OEEC (Organisation for European Economic Co-operation) เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการเงินช่วยเหลือจากสหรัฐฯ และแคนาดาภายใต้แผนการมาร์แชล (Marshall Plan) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการบูรณะฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจและสังคมของยุโรป ซึ่งกำลังประสบความเสียหายอย่างหนักภายหลังจากสงครามโลก ครั้งที่ ๒

๑.๒ OECD มีวัตถุประสงค์เป็นเวทีการเจรจาเพื่อการพัฒนาถ้อยแถลงนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิก รวมทั้งประสานงานและช่วยเหลือประเทศสมาชิกและไม่ใช้สมาชิกในการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานของการศึกษาวิจัยอย่างรอบคอบและเป็นกลาง เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปร่วมระดับนโยบายในลักษณะ guidelines for best practices และการปรับเปลี่ยนนโยบายภายในประเทศสมาชิกให้สอดคล้องกับ guidelines เหล่านั้น

๑.๓ ภารกิจหลัก ได้แก่ การจัดทำนโยบายที่เน้นการช่วยเหลือรัฐสมาชิกให้บรรลุถึง การเจริญเติบโต การจ้างงาน และยกระดับความเป็นอยู่ที่ยั่งยืน ภายใต้เงื่อนไขของการคลังที่มีเสถียรภาพ ผ่านการคำนวณพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน

๑.๔ กระบวนการหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหมู่ประเทศสมาชิก ใช้หลัก peer review/peer pressure ซึ่งเน้นการโน้มน้าวด้วยเหตุผลทางวิชาการ ประกอบกับการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและการเรียนรู้จากประสบการณ์ของประเทศอื่นๆ ทั้งที่เป็นสมาชิกและมีใช้สมาชิก โดยไม่มี บทลงโทษ

๑.๕ ปัจจุบัน OECD ประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งสิ้น ๓๐ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอซ์แลนด์ ไอร์แลนด์ อิตาลี ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ลักเซมเบิร์ก เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส สาธารณรัฐสโลวัก สเปน สวีเดน สมาพันธรัฐสวิส ตุรกี สหราชอาณาจักร และ สหรัฐอเมริกา และยังได้มีความร่วมมือและข้อตกลงกับประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิก จำนวนกว่า ๗๐ ประเทศ อีกด้วย

๑.๖ ในปี ค.ศ. ๑๙๙๘ ได้มีการจัดตั้ง Centre for Co-operation with Non-Members เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานกิจกรรมกับประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ซึ่งมีการจัดกิจกรรมแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) ขึ้นอยู่กับเนื้อหาหลักของนโยบาย เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การค้า การลงทุน ภาษี และเกษตร เป็นต้น และ

๒) จัดขึ้นตามการแบ่งประเทศและภูมิภาค เช่น รัสเซีย จีน และบราซิล เป็นต้น

๑.๗ ปัจจุบัน OECD ได้แสดงความสนใจที่จะให้ไทยเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์ในคณะกรรมการ การประมง และส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมคณะทำงานต่างๆ รวมทั้งการเป็นสมาชิก OECD ในอนาคต

๒. ความร่วมมือระหว่างไทยกับ OECD

๒.๑ สถานะปัจจุบันของไทยในการสมัครเป็นผู้สังเกตการณ์ในคณะกรรมการต่าง ๆ ของ OECD

๒.๒ การจัดตั้ง Depository Library ในไทย ไทยเห็นชอบที่จะจัดตั้ง OECD Depository Library ขึ้น ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เพื่อเป็นศูนย์ เผยแพร่สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของ OECD โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการสั่งและจัดส่งสิ่งพิมพ์มายัง สศช. คาดว่า จะสามารถดำเนินการได้เสร็จภายในเดือนตุลาคม ๒๕๔๕

๒.๓ การเข้าเป็นสมาชิก OECD Development Centre นายกรัฐมนตรีมีบัญชาอนุมัติ การสมัครเป็นสมาชิก OECD Development Centre ของไทยในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ และมอบหมาย ให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ประสานงาน ต่อมาคณะมนตรี OECD มีมติตอบรับไทยเข้าเป็นสมาชิก Development Centre เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และเอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส ได้เข้าร่วมประชุม Governing Board ของ Development Centre แล้ว ๔ ครั้ง เพื่อร่วมพิจารณาผลการปฏิบัติงานในปีที่ผ่านมา

และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานในปี ๒๕๕๐-๒๕๕๑ (Development Centre มีสมาชิกเป็นประเทศสมาชิก OECD ๒๔ ประเทศ กับ ๑ องค์กร และประเทศที่มีได้เป็นสมาชิก OECD ๔ ประเทศ คือ ซิลิ อินเดีย โมซัมบิก และโรมาเนีย กิจกรรมของ Development Centre เน้นการค้นคว้าและวิจัย การวางแผนและนโยบาย ที่ให้ความสำคัญกับงานพัฒนาภายใต้กรอบ OECD รวมถึงการเสริมสร้างทักษะ การค้า การผลักดันการวางแผนงานการพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ ของ OECD อย่างเป็นบูรณาการ)

๓. การสมัครเข้าเป็นสมาชิกใหม่ตามยุทธศาสตร์ใหม่ของ OECD

๓.๑ ข้อกำหนด

๑) การเป็นผู้มีความคิดเห็นตรงกัน (Like-mindedness) วัตถุประสงค์ เสริมธุรกิจเสรี หลักประชาธิปไตย ผลงานด้านเศรษฐกิจพื้นฐาน หลักกฎหมายและธรรมาภิบาล สิทธิมนุษยชนการมีส่วนร่วม ในองค์กรระหว่างประเทศ การริเริ่มให้ความช่วยเหลือในการพัฒนา และการยอมรับ/รับรู้ข้อตกลงของ OECD

๒) การเป็นผู้เล่นที่สำคัญ นั่นคือ OECD คาดหวังทั้งผลประโยชน์ที่สมาชิกพึงได้รับ และผลที่สมาชิกให้กับ OECD ทั้งในด้านขีดความสามารถและสาระสำคัญของนโยบายของประเทศสมาชิก

๓) ผลประโยชน์ร่วม โดยพิจารณาจากประโยชน์ที่สมาชิกเก่าและใหม่ พึงได้รับจากการมีสมาชิกใหม่เพิ่มขึ้น

๔) การพิจารณาในภาพรวม โดยพิจารณาองค์ประกอบของสมาชิกในภาพรวม เพื่อให้เกิดความสมดุลของสมาชิก

๓.๒ หลักการ เลขานุการ OECD เป็นผู้ลงนามความตกลงกับผู้แทนรัฐบาลของประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิก ในนามของ OECD ความตกลงนี้จัดทำขึ้นระหว่าง OECD กับประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิก ไม่ใช่ ระหว่างประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิกกับประเทศสมาชิกเดิม แต่ประเทศสมาชิกเดิมจะเป็นผู้พิจารณาข้อสงวนต่าง ๆ ของประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิก โดยผู้ตัดสินใจหลักคือประเทศสมาชิกเดิม ส่วนสำนักเลขานุการทำหน้าที่เป็น honest broker ในการเจรจา และการรับสมาชิกใหม่จะต้องเป็นเอกฉันท์ (Unanimity) ไม่ใช่แค่ฉันทมติ (consensus)

๓.๓ หน้าที่ที่สำคัญ

๑) การเปิดเสรีในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้า การลงทุน หรือทางด้านความคิดและเทคโนโลยี

๒) การสร้างกฎ ข้อสรุปหรือแนวทางที่ตกลงกัน แม้จะไม่มีสถานะผูกพันเหมือนกฎหมายหรือสนธิสัญญา แต่ OECD ก็มี Code ที่เป็นหลักใช้เป็นแนวทางให้สมาชิกปฏิบัติ

๓) การเตือนภัยล่วงหน้า จากข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างสมาชิกทำให้ OECD สามารถที่จะระบุแนวโน้มการเกิดวิกฤตการณ์ การป้องกันสิ่งแวดล้อม การจ้างงาน/การว่างงาน หรือนโยบายเศรษฐกิจมหภาค และนำมาเป็นประเด็นในความสนใจสำหรับสมาชิก

๔) การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล นับเป็นกิจกรรมหลักของ OECD ที่ทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมข้อมูลและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก นอกเหนือการให้บริการระหว่างสมาชิก

กล่าวโดยสรุป OECD มีตัวแทนของประเทศต่าง ๆ หลังจากที่ได้สังเกตการณ์ หรือได้รายละเอียดต่าง ๆ จะมาทำความเข้าใจและประชุมร่วมกัน หลังจากนั้นจะทำข้อตกลงร่วมกันในการประชุมยกตัวอย่างเช่น

- ถ้ามีการกระทำผิดด้านอาชญากรรม มีข้อห้ามในการนำเงินที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมไปใช้ประโยชน์

- ถ้าหน่วยงานไทย มีการสั่งซื้อเครื่องบินจากยุโรป และมีการจ่ายสินบนให้หน่วยงานในไทย ก็จะได้รับความร่วมมือจาก OECD

- ประธานาธิบดี ไนจีเรีย กระทำการคอร์รัปชัน และส่งเงินไปฝากที่สมาพันธ์รัฐสวิส เมื่อถูกจับได้ และผ่านกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ของสมาพันธ์รัฐสวิสแล้ว ทางสมาพันธ์รัฐสวิสจะมีกระบวนการส่งเงินคืนประเทศไนจีเรีย

เป้าหมายของกลุ่มบุคคลที่ทำงานด้านการป้องกันการคอร์รัปชัน

- มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน

- จัดตั้งหน่วยงานในการตรวจสอบและดูแลด้านการคอร์รัปชัน

- ประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐ และแต่ละมณฑล (Canton) ทั้ง ๒๖ มณฑล

- ประสานงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน

ไปยังประเทศต่าง ๆ

ผู้แทนฝ่ายสมาพันธ์รัฐสวิส ได้กล่าวสรุปว่าขณะนี้สมาพันธ์รัฐสวิสได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนบริษัทที่มาฟอกเงินที่สมาพันธ์รัฐสวิส และส่งเงินคืนประเทศเจ้าของบริษัทแล้ว ๑๕๐ ประเทศ จาก ๒๕๐ ประเทศ ที่เหลืออยู่ระหว่างขั้นตอนของการสืบสวนสอบสวน และสมาพันธ์รัฐสวิสไม่มีหน่วยงานเฉพาะในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน และไม่มีคณะกรรมการสิทธิการสามัญที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ดังนั้น สมาพันธ์รัฐสวิสจึงได้จัดตั้งหน่วยงานหนึ่งขึ้นมาคือ Federal Department of Foreign Affairs FDFA ขึ้นในปี ๒๐๐๘ เพื่อดูแลด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาพรวมของประเทศและระหว่างประเทศ อีกทั้งประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการของสมาพันธ์รัฐสวิส

เมื่อคณะกรรมการได้ฟังบรรยายสรุปจบแล้ว ผู้แทนฝ่ายสมาพันธ์รัฐสวิสได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการซักถามข้อสงสัย ซึ่งมีดังนี้

๑. กฎหมายของสมาพันธ์รัฐสวิสได้กำหนดจำนวนเงินหรือมูลค่าของขบวนการที่นักการเมืองสามารถจะรับได้ หรือไม่อย่างไร

ถ้ารับเป็นเงินจะรับไม่ได้เลยไม่ว่ากรณีใด ๆ ถ้าให้เป็นของ ตามหลักเกณฑ์แล้วมูลค่าของจะถูกจัดแยกประเภท ซึ่งมีรายละเอียดมาก

๒. มีการให้รางวัลสินบนนำจับสำหรับผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ อย่างไร
ไม่มีการให้รางวัลสินบนนำจับในกรณีนี้ และไม่มีการให้ใบประกาศเกียรติคุณ
๓. ถ้าประชาชนพบเห็นการทุจริตคอร์รัปชันสามารถแจ้งได้ทางใดบ้าง
แจ้งด้วยตนเอง ทางจดหมาย Hotline หรือ E-mail โดยจะมีระบบป้องกันการเก็บข้อมูลผู้ที่แจ้งเบาะแสไว้เป็นความลับ ซึ่งมีหน่วยงานที่ดูแลด้านนี้คือกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์
๔. กระบวนการเสนอเรื่องทุจริตคอร์รัปชันเข้ากระบวนการสอบสวนมาจากทางใดบ้าง
การเสนอเรื่องเข้ากระบวนการสอบสวนมาจาก ๓ ทางคือ
- ประชาชนแจ้งเบาะแส
 - ตำรวจทำการตรวจสอบ
 - ธนาคารสมพันธรัฐสวิส
๕. ประเทศไทยมีองค์กรอิสระที่ตั้งขึ้นมาเฉพาะในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 ขอทราบว่าเหตุใดธนาคารสมพันธรัฐสวิสซึ่งไม่มีองค์กรเฉพาะด้านนี้เหมือนประเทศไทย แต่กลับประสบความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน จนติดอันดับที่ ๕ ของประเทศที่มีการคอร์รัปชันน้อยที่สุดในโลก

การที่สมพันธรัฐสวิสมีการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันที่ได้ผล เนื่องจากมีตัวบทกฎหมายที่ชัดเจน ประชาชนมีรายได้ค่อนข้างสูง รัฐมีสวัสดิการที่ดี ประชาชนมีคุณภาพ อีกทั้งสังคมมีค่านิยมที่รังเกียจการคอร์รัปชัน จึงทำให้การคอร์รัปชันภายในประเทศแทบจะไม่เกิดขึ้น

**ผลการศึกษาดูงานและหารือความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติ
 มิชอบ ณ สาธารณรัฐออสเตรีย**

วันศุกร์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงานและหารือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 ประพฤติมิชอบ ณ รัฐสภาสาธารณรัฐออสเตรีย โดยผู้แทนของคณะกรรมการกิจการภายใน สภาผู้แทนราษฎร
 ออสเตรีย (The- interior Affairs Committee of the Austrain National Council) โดยมี Mr.Peter Westenthaler
 และคณะ ได้ให้การต้อนรับ พร้อมทั้งบรรยายสรุปในประเด็นเรื่องบทบาทของรัฐสภาออสเตรียในการ
 ป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

การป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันของออสเตรียนั้น ไม่มีองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่
 รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะ แต่ขณะนี้ออสเตรียกำลังจะจัดตั้งองค์กร
 ที่รับผิดชอบด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน โดยเฉพาะขึ้นในเดือนมกราคม ๒๕๕๓
 ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย ดังนั้นประเด็นเรื่องการคอร์รัปชันจึงเป็น
 ประเด็นที่ยังไม่มีการถกเถียงในวงกว้างมากนัก

การคอร์รัปชันในออสเตรเลียเกิดขึ้นน้อยมาก โดยเฉพาะในวงราชการนั้นเกิดการคอร์รัปชันเพียงเล็กน้อยในกระบวนการยุติธรรม เช่น สำนักงานอัยการ โดยเฉพาะคดีล้มละลาย และเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๒ ได้มีการแก้ไขกฎหมายให้เข้มแข็งขึ้น เมื่อเกิดการคอร์รัปชันขึ้นจะทราบเป็นการภายใน ไม่ได้เปิดเผยสู่สาธารณชน เพื่อรักษาความเชื่อมั่นและความมั่นคงภายในประเทศ

เมื่อคณะกรรมการได้ฟังบรรยายสรุปจบแล้ว ผู้แทนฝ่ายออสเตรเลียได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการซักถามข้อสงสัย ซึ่งมีดังนี้

๑. ที่ออสเตรเลียได้ใช้กลไกของผู้ตรวจการแผ่นดินในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันหรือไม่

ไม่ได้ใช้กลไกของผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่มีองค์กรหนึ่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องคือสำนักงานอัยการเพื่อการต้านทุจริต เป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้กระทรวงยุติธรรม

๒. ทางรัฐสภาออสเตรเลียมีหน้าที่ตรวจสอบเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ อย่างไร

ทางรัฐสภาออสเตรเลียไม่มีกรรมการด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน โดยเฉพาะ นอกจากนี้ คณะกรรมการกิจการภายใน สมาชิกวุฒิสภาออสเตรเลีย ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะติดตามตรวจสอบด้านการทุจริต

กรณีฝ่ายค้านตรวจสอบการทุจริตฝ่ายรัฐบาลนั้นมีเพียงการตั้งกระทู้ถาม แต่ไม่ได้เกิดผลทางปฏิบัติแต่อย่างใด

กรณีข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการในหน่วยงานของรัฐทำการทุจริตคอร์รัปชันจะส่งไปให้อัยการดำเนินการตามขั้นตอน

๓. องค์กรที่รับผิดชอบด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน โดยเฉพาะ ที่จะจัดตั้งขึ้นในเดือนมกราคม ๒๕๕๓ นั้น จะจัดหาเจ้าหน้าที่มาจากที่ใด

องค์กรนี้เป็นองค์กรภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย ทางรัฐมนตรีจะเป็นผู้แต่งตั้งตำแหน่งผู้บริหาร ส่วนระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการจะเป็นกลุ่มของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านการปราบปรามการคอร์รัปชันที่ตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๒๐๐๒ เมื่อจัดตั้งองค์กรนี้ขึ้นจะยกเลิเจ้าหน้าที่ตำรวจกลุ่มนี้ และย้ายมาทำงานที่องค์กรใหม่

๔. ถ้าประชาชนมาร้องเรียนเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จะดำเนินการอย่างไร

เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนแล้วจะยื่นต่อไปให้อัยการ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบที่กำลังจะจัดตั้งขึ้นในเดือนมกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องการให้สินบนและการทุจริตในอำนาจหน้าที่ในเรื่องการก่อสร้าง

๕. เมื่อมีการคอร์รัปชันเกิดขึ้นจะมีบทลงโทษอย่างไร

บทลงโทษคือ จำคุกสูงสุด ๑๐ ปี

๖. เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๒ ออสเตรียได้แก้กฎหมายด้านการป้องกันและปราบปรามให้เข้มแข็งขึ้นในเรื่องใด

กฎหมายที่แก้ไข ยกตัวอย่างเช่น ถ้าข้าราชการระดับสูงจ่ายเงินให้ข้าราชการระดับล่าง โดยที่ไม่ได้มีการสั่งงานอย่างชัดเจนหรือไม่ได้ทำงานให้ตนเองจริง เดิมจะไม่ใช่เป็นการคอร์รัปชัน แต่ปัจจุบันได้แก้ไขให้เป็นการคอร์รัปชัน เพื่อให้สามารถพิสูจน์ได้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้ทำงานให้จริง

หลังจากหารือกับผู้แทนของคณะกรรมการกิจการภายในสภาผู้แทนราษฎรออสเตรียแล้ว นางนงนุช เพ็ชรรัตน์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงเวียนนา ได้นำนายวิลาส จันท์พิทักษ์ ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร และคณะ เข้าเยี่ยมคารวะและหารือข้อราชการกับนาย Erwin Preiner ประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐออสเตรีย

นาย Erwin Preiner ประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐออสเตรีย ได้กล่าวสรุปถึงภาพรวมของการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันของออสเตรีย ดังนี้

ออสเตรียจะจัดตั้งองค์กรเพื่อการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันขึ้นในเดือนมกราคม ๒๕๕๓ โดยจะมีความรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน เช่น ความผิดเกี่ยวกับการให้สินบน และความผิดเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบในอำนาจหน้าที่ เป็นต้น ตามหลักการแล้วไม่ว่ามาตรการใดที่ออกมา ต้องได้รับการรับรองจากประชาชน แต่ในการทำงานในชีวิตประจำวันนั้นเกิดการคอร์รัปชันขึ้นทั้งที่เราเห็นและไม่เห็น ส่วนมากจะไม่สามารถจัดการกับการคอร์รัปชันได้ เพราะหลักฐานไม่เพียงพอ

ในความเห็นของตนแล้ว ถ้าจะให้การป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันมีประสิทธิภาพ ต้องมีการแยกบทบาทอย่างชัดเจนระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันอย่างได้ผล

สิ่งสำคัญคือ ถ้าหากเกิดการคอร์รัปชันขึ้น ประชาชนต้องรู้สึกได้ว่าทางรัฐได้จัดการกับเรื่องนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทางรัฐจะต้องระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ และต้องไม่ไปก้าวก่ายการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ

เมื่อประธานวุฒิสภาได้กล่าวจบแล้ว ได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการได้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ซึ่งมีดังนี้

๑. การเกิดการทุจริตในออสเตรีย มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นหรือน้อยลงในอนาคต

ตามความคิดแล้ว เห็นว่าน่าจะลดลง สิ่งสำคัญคือ ประชาชนต้องมีทัศนคติที่ไม่สนับสนุนการคอร์รัปชัน ไม่ว่ากฎหมายจะดีเพียงใด หรือตำรวจจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ถ้าประชาชนไม่มีจิตสำนึก ก็จะไม่ส่งผลในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน สิ่งที่ต้องทำคือให้ประชาชนตระหนักถึงความเสียหายโดยรวมของประเทศที่เกิดจากคอร์รัปชัน โดยสร้างให้ประชาชนเกิดจิตสำนึก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยาก แต่ได้ผลจริงในระยะยาว

๒. ปัจจุบันออสเตรเลียมีกฎหมายที่สนับสนุนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือไม่ เช่น รัวรายผิดปกติ และการฟอกเงิน

กฎหมายที่สนับสนุนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จะรวมอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งในด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันนั้น ทางออสเตรเลียจะทำงานร่วมกับองค์กรตำรวจนานาชาติ และองค์กรตำรวจของสหภาพยุโรป

๓. ปัญหาการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในออสเตรียนั้น ผู้ที่ทำการคอร์รัปชันได้มีวิธีการพลิกแพลงขึ้นเรื่อย ๆ หรือไม่

เป็นการยากที่จะตอบ แต่ทางเราต้องไม่ละความพยายาม โดยมีจุดที่เน้นคือ การสืบสวนสอบสวนของตำรวจในการสร้างเครือข่ายกับนานาชาติ และข้อมูลการคอร์รัปชันที่สามารถเปิดเผยได้ต้องส่งถึงกันหมดระหว่างประเทศต่าง ๆ ด้วย

หลังจากนั้นผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐออสเตรีย (Ms. Sophie Landertshammer) ได้นำคณะกรรมการเข้าเยี่ยมชมรัฐสภาสาธารณรัฐออสเตรีย ได้พบว่า ภายในอาคารรัฐสภามีห้องประชุมใหญ่รัฐสภา ๒ ห้อง ห้องหนึ่งคือห้องที่ใช้ประชุมเป็นปกติ อีกห้องหนึ่งคือห้องประชุมเก่าตกแต่งด้วยศิลปะโรมัน ใช้ประชุมเฉพาะโอกาสสำคัญ และภายในอาคารรัฐสภายังประกอบด้วยห้องทำงานของสมาชิกรัฐสภา และคณะทำงาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้สมาชิกรัฐสภา และคณะทำงานสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งน่าจะนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างอาคารรัฐสภาของประเทศไทย

ข้อดีจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน

๑. ทำให้ทราบถึงแนวทาง รูปแบบการทำงานของหน่วยงานการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบระหว่างประเทศว่าเป็นมาอย่างไร และนำมาเปรียบเทียบและพัฒนาคำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยต่อไป

๒. ทำให้ทราบถึงแนวความคิดในการปลูกฝังจิตสำนึกของประชาชนภายในประเทศในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ อันนำไปสู่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบที่ได้ผล

๓. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และหน่วยงานซึ่งมีภารกิจในรูปแบบเดียวกัน

๔. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

ข้อเสียจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน

ระยะเวลาในการเดินทางไปศึกษาดูงานค่อนข้างจำกัด ส่งผลให้ไม่สามารถศึกษารายละเอียดขั้นตอนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้โดยละเอียดเท่าที่ควร

ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

ขาดการร่วมมือช่วยประสานงานของสถานทูตบางแห่ง โดยที่ประจำอยู่ ณ ประเทศที่ศึกษาดูงาน
ในเรื่องสถานที่ดูงานที่เกี่ยวข้องกับงานในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ นอกจากนี้ มีปัญหาเรื่องภาษา
สถานทูตควรจะช่วยประสานงานล่ามที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง โดยเฉพาะศัพท์ทางเทคนิคต่าง ๆ

นางสาวกอบบุญ แก้วเกิดเคน นิตกร ๔
ผู้จัดบันทึกการเดินทาง

รายละเอียดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงาน
ของคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐออสเตรีย

ระหว่างวันจันทร์ที่ ๑๔ - วันจันทร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบได้รับอนุมัติจาก
ประธานสภาผู้แทนราษฎรให้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐออสเตรีย โดยมี
รายละเอียด ดังนี้

๑. งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงาน จำนวนเงินทั้งสิ้น
๑,๘๗๘,๔๒๐ บาท

(๑) ค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน (๔๔,๒๐๕ x ๑๑)	๔๘๖,๒๕๕ บาท
(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง	๑๖๐,๕๐๐ บาท
(๓) ค่าเช่าที่พัก	๕๒๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่ารับรอง	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใช้จ่ายอื่น	๖๑๑,๖๖๕ บาท
- ค่าพาหนะภายในประเทศของต่างประเทศ	(๔๓๕,๗๐๐ บาท)
- ค่าโดยสารเครื่องบินจากกรุงเวียนนา - ซูริค (๕,๗๒๕ x ๑๑)	(๑๐๖,๕๗๕ บาท)
- ค่าธรรมเนียมหนังสือเดินทางของเจ้าหน้าที่	(๑,๐๐๐ บาท)
- ค่าล่ำม	(๓๐,๐๐๐ บาท)
๑) ค่าจ้างล่ามภาษาเยอรมันเป็นภาษาไทย ในการศึกษาดูงานที่สาธารณรัฐออสเตรีย จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท	
๒) ค่าจ้างล่ามภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในการศึกษาดูงานที่สมาพันธรัฐสวิส จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท	
- ค่าเครื่องแต่งตัว นายขยัน วิพรหมชัย	(๕,๐๐๐ บาท)
- ค่าเครื่องแต่งตัวเจ้าหน้าที่	(๑๕,๐๐๐ บาท)
๑) นางสาวกอบบุญ แก้วเกิดเคน จำนวน ๗,๕๐๐ บาท	
๒) นางสาวสมควร สิงห์ต๋อย จำนวน ๗,๕๐๐ บาท	
- ค่าของขวัญ	(๕,๕๕๐ บาท)
รวมเงินทั้งสิ้น	๑,๘๗๘,๔๒๐ บาท

๒. คณะเดินทาง จำนวน ๑๔ คน ประกอบด้วย กรรมการ จำนวน ๘ คน ข้าราชการ
รัฐสภาสามัญ จำนวน ๒ คน และผู้ติดตาม (ไม่เบิกค่าใช้จ่ายจากงบประมาณ) จำนวน ๓ คน ร่วมเดินทาง
ไปศึกษาดูงาน

ลงนาม

(นายวิลาศ จินทรพิทักษ์)

ประธานคณะกรรมการ

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

กลุ่มงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๘, ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๐ - ๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๑